



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliæ Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.

§.2. Præfigurata fuit SS. Sacramenti dignitas in admirabili illa Moysi visione, qua rubus videbatur ardens sed incombustus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53084)

gaudet omnem cognoscendi veritatem, quia obiectum quod illum specificat, omnem complectitur veritatem, nec supernaturalem seu diuinam excludo: vt enim docet Theologus, qui verius iudicat: si veritas ad intellectum non pertineret, non eum Deus ad illius extolleret cognitionem: nulla quippe potentia in suis actibus obiecti sui quod exeret limites transgreditur aut excedit: porro vt huc accedas, praecipit Deus, renuncian- dum tibi est huic iuri, quo creatus positus intel- lectus ad horum mysteriorum cognitionem, cum subsidio lucis naturalis rationis: *solum calceamen- tum*, renuntia huic iuri, & intellectus tuus virtu- ti tantum fidei supernaturalis innitatur, quae tibi haec reuelat, hanc etenim collustrat ad illorum poteris peruenire cognitionem.

V. Hanc explicationem duo confirmant loci S. Scripturae: primus est ex veteri Testamento, secundus ex nouo: ex veteri sumitur ille de I. Ruth *Hic erat mos antiquus in Israel, ut si quan- Kuth. 4. 7. do alter alteri suo iuri cedebat, vt esset firma con- cesso, soluabat homo calceamentum suum.* Ex nouo Testamento fit ille apud Diuum Ioannem ubi refert Euangelista: dum enim Iudaei & vr- bis Hierusalem retores proficiscentur ad Ior- danem ex totius Reipublicae nomine dignitatem ei Messiae oblaturi: hoc egit gloriosus ille Chri- sti prodromus, quo iuri renunciat illi: quod ipsi sua legatione ei deferebant: dixit enim: *Non sum dignus ut soluam eius corrigiam calceamenti.* q. d. Solus Christus pleno iure ad hanc gaudet dignitatem: ipse etenim verus est Messias, cui- que soli haec de iure debetur adoptio: nec illi hoc ego possum ius adimere. Itaque calceamentorum depositio iuris designabat renunciationem, quo quis ad rem aliquam fruebatur. Hoc supposito, dum Deus Moysi praecipit, vt calceamenta extir- at ad tubum in quo erat, accessurus, innuit quod ad locum illum accessurus, & mysteria contem- platurus in illa visione declaranda deberet iuri renunciare quod intellectus eius possidebat se- cundum naturalem virtutem ad veritatis eius cognitionem quae sub illa figura illi manifestabar- tur: & postquam huic cessisset iuri, & luminis naturalis intellectus creati subsidio, supernaturali tantum innixus fidei quod illi proponebatur, tunc ad eius cognitionem illi liber pateret accessus.

VI. In venerabili Eucharistia praefens adest Deus ac vera diuinitatis suae praesentia in illo Christi corpore, sub illis latente speciebus: vbi Deus eramenti mysteriorum suorum exponit altitudinem: *Memoria- riam feci mirabilium suorum.* Si mens tua sit co-

accedere, iuri tuae cognitionis naturalis praei- nuncia, exue calceamenta, solum abijce virtu- tis naturalis, quae tuus pollet intellectus, & ac- cede virtuti innixus fidei supernaturalis testi- monij Christi Salvatoris tibi assistentis: *Coro mea verè est cibus*: hoc namque aeternum sac- cro, & reiecto illo virtutis nat- ralis intellectus, quod sub illis speciebus Deus sit mirabilium suorum parrator inimitabilis: quatenus in illo haec mirabilia cognoscas: cum etenim fiat reuelata diuina ejusque lumen, intellectus noster quid- quid diuini est & caeleste consequitur quia lucu- hus diuinae subleuans est excellentia, & est pro- portione assurgit, qua per ipsum supernaturalia diuinaque comprehendat, atque in illis omnibus abscondita Dei cognoscat mysteria: lumen enim illo fidei, ipsa intellectus creati humilitas detegit abscondita illa diuini peccatoris arcana, & mysteriorum eius notitiam consequitur clariorum. fit sicut inter omnia fidei nostrae mysteria superare- cellit haec SS. Sacramenti arcanum: nam in paulo ante diximus, hoc nomine decoratur: *My- sterium fidei*: cum sit in quo Deus voluit cuncta sua mirabilia opera & inuentiones diuinae suo- pudicio proprias compleri: *Memoriam feci mirabilium suorum misericors & misericors Dominus: quia dedit sionitibus se*: idcirco in ipso magis quam in aliis necessarium nobis est ad eius cogniti- onem lumen fidei, & primae veritatis inextinguibile auctoritas, quae nobis hoc confirmet & Testimo- nium Christi quo nullum secutus: qui nobis hoc proprio ore asseueret, dicens: *Coro mea verè est cibus: Et sanguis meus verè est potus*. Si namque in omnibus mysterijs & iudicijs Dei, ob eorum excellentiam tota natura superiorum operis nobis lumine fidei, quo illa plenius intelligantur, hoc in quo illa omnia comprehenduntur, non- minorem ex sua profunditate habeat dignita- tem: quinimo ceteris omnibus multo cuncto- riorum: argumentum hoc cuius est, quo nobis constat, quanto maiori indigeamus libeli- mine ad illius cognitionem.

§. 2. Praefigurata fuit SS. Sacramenti dignitas in admirabili illa Alcyon- sione, qua rubus videbatur ardere sed incombustus.

Rationem nobis suggerit Diuus Ambrosius Antistes Mediolan. quae probetur quae eleganter praefigurata fuerit haec SS. Sacramenti dignitas in rubo illo Moysi ardens quidem

127

127

quidem sed ab igne nihil laeso: hanc enim visionem vocat lucem, quae nos in Dei cognitionem adducat, & ignem ardentem sed non comburentem. Fuit, inquit, Praefol ille, lux pariter & ignis: quia in illa lux apparuit quae in Deo communitabat cognitionem quam possidemus de mysteriis eius aspicere: deinde amoris ignis, qui diuino in pectore ardebat omnia ad nostrum dirigens & molumentum, absque eo quod ignis ille amoris supremam eius consumeret Maiestatem & licet in ipso rubo Deus Moyfi familiariter loqueretur, non tamen idcirco propria vilesceret auctoritas & excellentia.

Non contempnenda hic apparet difficultas, qua possimus amorem hunc vitare Maiestati: quia verò res haec ac eo ardua est, ait D. Bernardus: *Vbi enim pax cum amore coniungitur, nullum prorsus vel leuissimum signum timoris aut Maiestatis est exhibendum.* Hoc Salomon indicauit in L. Cant. vbi disputat ac celebrat Dei amorem.

I. erga humanam naturam per mysterium Lucas nationis: non sibi titulum assumens Regis, vt dicitur in Cantica Regis Salomonis, vt praemiserat in LL. Proverbiorum & Ecclesiastes vt enim obiectum L. Cantico amor est, & amor ac Maiestas non bene in vna sede morantur: idcirco huic Cantico titulum non praefixit Regis, vt alius: quia difficulter sibi Maiestas & amor sociantur. Quod enim ignis amoris diuini, & affabilitas amici, quae se Moyfi reuelat, quando velut amicus facie ad faciem cum illo loquitur, usque ex magnitudine amoris Dei, magnitudinem eius non diminuat nec auctoritatem, sed illi coniuncta respiciat, mysterium est: non capimus. Si mentis oculos coniciamus in Venet. Eucharistiam permagnum videmus proprietatem qua haec illi duo adferbantur, quae in rubo illo perpendimus. Radios ex se emittit locus: quia sicut Sol gratiae diuini, de quo participant vel de Sacramento Sole virtutem, qua caetera polleat Sacramenta ad eam causandam, nobis ex illa manifestatur, ut amor & per lucem quam in illo deiegitur, cognoscimus esse Deum eiusque modos agendi ex diuinitis prodire iudicij, qui in hoc supremo omnium Sacramento manifestatur.

II. Grauius expendit D. Clem. Alexan. quod populo suo Deus per noctis deserti proficiscenti columnam iumentis dñcem p. auerit. Et per noctem in columnam ignis. Vi Deus nos deducat peroffusas huius mundi tenebras, in nocte vitae, quam in eo ducimus per diuinorum suorum iudiciorum cognitionem, nobis costumam ministrat: ignis SS. Sacramentum, quatenus luce si-

dei, quae in illo se emicat, suprema cognoscimus Dei mysteria: si namque per desertum creatae cognitionis ambulemus, in mille millia ruemus praecipitia, si illi iunxi ad culmen secretorum Dei, quae in huius Sacramenti institutione comprehenduntur, velimus attingere. Eo igitur sine vult vt rubus in quo se Deus familiariter exhibet, SS. intellego Sacramentum, & amicus valde affectibus sese hominibus patefacit, ac quo in cibum praebet rubus, inquam, sit igneus, qui praeva luce nostrum possit intellectum dirigere ad cognitionem Dei, eiusque supernaturalium mysteriorum. Verumtamen talis fiat hoc condicione, ne ignis illo ardentissimus amoris, quo Christus inardescens sub hoc se Sacramento praebet, consumat, aut dissipet Maiestatem qua Christus eminet, fundatam in eius omnipotentia: & videamus quod licet sit Sacramentum ignis amorosi, est tamen in quo patet ipsius refulget omnipotentia: quandoquidem illius vultus reducatur. His concessis optime conferuatur illa Christi Maiestas, absque vilo amoris incommodo: ex quo Deus mysterium, hoc operatus est admirandum.

Va. electionis D. Paulus Incarnationis celebrans mysterium ex sententia & declaratione D. Dionysij Alex. in quadam doctissima Epist. quam scripsit contra Heterosiam Paulum Samosatenum, haec de Christo verba proulit non minus mysteriosa quam docta, & scripta in Ecclesia reperiuntur: *Qui cum in forma Dei esset, non rapinam Philipp. arbitratus est, esse se aequalem Deo, sed semetipsum 2. 6. exinanuit.* Primo declarat Apostolus, summam diuinitatis Christi dignitatem. *Qui cum in forma Dei esset.* Quod alio loco latine exposuimus ex Di. Thoma & D. Chrysostomo quatenus miraculum pateat: etenim ex vnione naturae humanae cum Dei verbo idque hypostaticè, in nullo supremae eius derogatum est Maiestati, & humanitas in hac vnione talis, qualis erat, mansit. Audire lubet insigne D. Leonis Papae testimonium. *Tanto scelerè vitamque naturam conseruit, ut nec inferiorem consumeret glorificatione, nec superiores miseret assumptio: Deus etenim se conseruans, semetipsum exinanuit.*

Testuli, legit exhanst, totum enim se Deus exhanst, & iuxta aliam litteram euacuauit, *formam serui accipiens*, nec tamen in aliquo diuinitatis suae detraxit Maiestati: quinimo potius clarior se manifestat eius omnipotentia, sapientia & bonitas: opus non inferioris miraculi, quatenus fuit ab igne manens incombustus. Quod si

D. Th. 1. 2. g. 1. 4. 8. vide infra nu. 20.

76. D. Dionys. Alex.

Philipp. arbitratus est, esse se aequalem Deo, sed semetipsum 2. 6.

Hom. 44. Quadra. §. 1. 2. 2.

III. 2. In Incarnatione

utraque natura manet integra.

D. Leo. Epist. 27. ad Flavianum.

Ex ser. 1. de Natiuitate.



